

Behoort bij besluit van burgemeester
en wethouders van Edam-Volendam

HZ_WABO- 21-5325/ Z21098379

De secretaris,

i/o

Behoort bij besluit van burgemeester
en wethouders van Edam-Volendam

HZ_WABO-21-5325/ Z21098379

De secretaris,

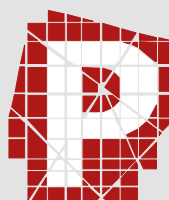
i.

Ruimtelijke onderbouwing

Paardenfokkerij

Warder 20 te Warder
Gemeente Edam-Volendam

Plannen-makers
experts in ruimtelijke ordening, stedenbouw en landschap

Planstatus: ontwerp

Datum: 29 november 2021

Contactpersoon Plannen-makers: Dhr. C. Vaartjes

Kenmerk Plannen-makers: PM21036

Opdrachtgever: Dhr. J. Bleekemolen

Plannen-makers
Europalaan 500
3526 KS Utrecht
www.plannen-makers.nl
BTW id: NL002150639B90
KvK nummer: 59112751

Inhoudsopgave

1	Inleiding	4
■	Aanleiding en doelstelling	4
■	Leeswijzer	4
2	Het plan	5
■	Ligging van het plangebied	5
■	Beschrijving plan	6
3	Beleidsmatige onderbouwing	7
■	Rijksbeleid	7
■	Provinciaal en Regionaal beleid	8
■	Gemeentelijk beleid	10
4	Milieutechnische uitvoerbaarheid	12
■	Bedrijven en milieuzonering	12
■	Geurhinder	13
■	Geluidhinder	13
■	Natuurbescherming	13
■	Erfgoed	15
■	Bodemkwaliteit	15
■	Luchtkwaliteit	16
■	Externe Veiligheid	16
■	Waterbeheer	19
■	Verkeer en parkeren	20
5	Maatschappelijke en economische uitvoerbaarheid	21
■	Economische uitvoerbaarheid	21
■	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	21

1 Inleiding

■ Aanleiding en doelstelling

Aan de Warder 20 te Warder ligt een agrarisch perceel in gebruik voor veeteelt. Voorgenomen ontwikkeling houdt de verandering van gebruik naar paardenhouderij/paardenfokkerij in. Daarnaast zal een paardenbak gerealiseerd worden op de aangrenzende agrarische gronden naast het bouwvlak. De gemeente heeft in een brief met kenmerk WABO_VO-21-174 aangegeven positief te staan tegenover het verzoek om het gebruik te wijzigen en de paardenbak te realiseren. Om de ontwikkeling mogelijk te maken is een omgevingsvergunning nodig conform artikel 2.12, lid 1, onder a, sub 3 van de Wabo, waarbij sprake is van een goede ruimtelijke ordening

Om de functiewijziging en het bouwwerk planologisch mogelijk te maken is dus een uitgebreide omgevingsvergunning nodig. Een onderdeel van een uitgebreide omgevingsvergunning is een ruimtelijke onderbouwing waarin verantwoord wordt waarom voor dit plan afgeweken kan worden van het bestemmingsplan. Voorliggend plan voorziet in deze onderbouwing.

■ Leeswijzer

Onderhavig bestemmingsplan bestaat naast deze inleiding uit een beschrijving van het beoogde plan in hoofdstuk 2. In hoofdstuk 3 wordt verantwoord waarom het plan past binnen het beleid van de gemeente. In hoofdstuk 4 wordt de milieutechnische uitvoerbaarheid van het plan toegelicht. Tot slot wordt in hoofdstuk 5 de maatschappelijk en economische uitvoerbaarheid toegelicht.

2 Het plan

■ Ligging van het plangebied

Het plangebied is gelegen aan het dorpslint van Warder. Warder is een kleine kern die sinds 2016 onderdeel uitmaakt van de gemeente Edam-Volendam. Warder wordt omgeven door agrarisch cultuurlandschap van de Noord-Hollandse polder en is gelegen vlakbij het water van het Markermeer. Het gebied kenmerkt zich door lintdorpjes in lijn met het verkavelingspatroon. Kenmerkend voor Warder is de doorkijk vanaf de weg naar het agrarische cultuurlandschap die de bebouwing omringd.

Figuur 1. Uitsnede luchtfoto, plangebied in rode cirkel. (Bron: Google Earth)

Figuur 2. Uitsnede luchtfoto met globale plangrens in rood. (Bron: Google Earth)

Het plangebied wordt omringd door agrarische gronden met aan de weg verspreid woningen en tuinen. Het plan betreft kadastraal perceel C519 en C1241. Het agrarisch perceel heeft een oppervlakte van ruim 2 ha en het woonerf een oppervlakte van 1.398 m².

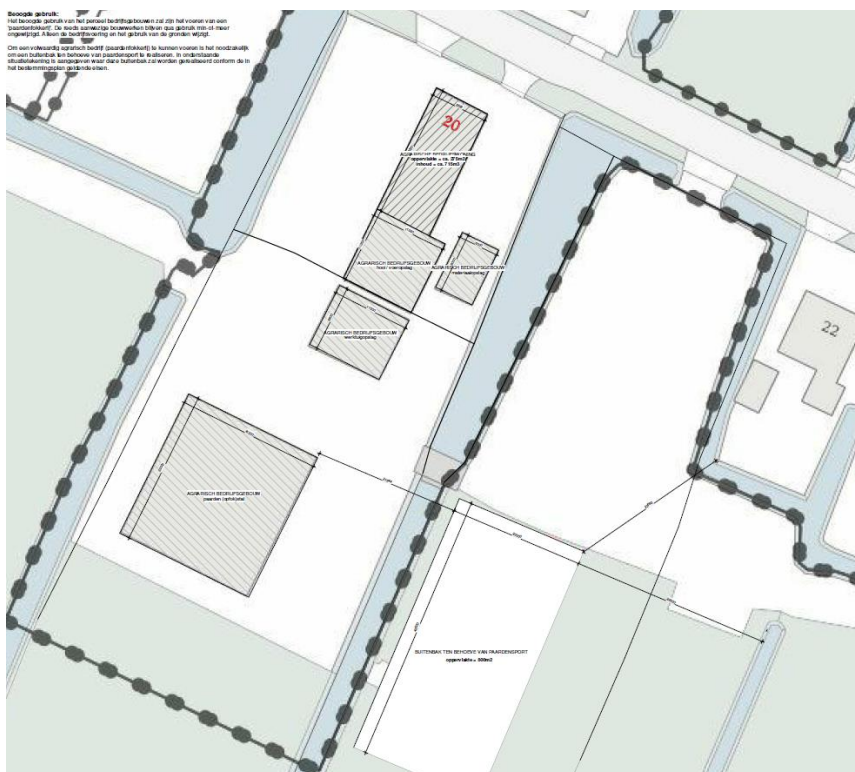

■ Beschrijving plan

Het plan bestaat uit het afwijken van de toegestane agrarische bestemming ten behoeve van paardenhouderij/paardenfokkerij. De afwijking voorziet tevens in het mogelijk maken van een paardenbak van 800m² aangrenzend aan het bouwvlak op de agrarische gronden.

Figuur 3. Huidige situatie en de beoogde locatie voor de paardenbak.

Figuur 4. Nieuwe situatie met gerealiseerde paardenbak.

3 Beleidsmatige onderbouwing

In dit hoofdstuk wordt een overzicht gegeven van het geldende beleidskader dat relevant is voor het plangebied. Paragraaf 3.1 belicht het rijksbeleid. Het provinciaal/regionaal beleid wordt weergegeven in paragraaf 3.2 en het gemeentelijk beleid in paragraaf 3.3.

■ Rijksbeleid

3.1.1 Nationale Omgevingsvisie (NOVI)

De Nationale Omgevingsvisie (NOVI), vastgesteld op 11 september 2020, is de langetermijnvisie van het Rijk op de toekomstige inrichting en ontwikkeling van de leefomgeving in Nederland. Het versterken van de omgevingskwaliteit staat in de NOVI centraal. Dat wil zeggen dat alle plannen met oog voor de natuur, gezondheid, milieu en duurzaamheid gemaakt moeten worden. De NOVI maakt bij het maken van keuzes gebruik van drie afwegingsprincipes:

- 1) Combinaties van functies gaan voor enkelvoudige functies,
- 2) Kenmerken en identiteit van een gebied staan centraal, en
- 3) Afwentelen wordt voorkomen.

Planspecifiek

De ontwikkeling bevindt zich in de kern Warder in het landschap Zeevang. De beoogde ontwikkeling houdt een wijziging van het gebruik in en daarnaast de realisatie van een paardenbak. Het plan is dermate kleinschalig dat de relatie met het nationale beleid nihil is. De NOVI vormt dan ook geen belemmering voor onderhavig plan.

3.1.2 Besluit ruimtelijke ordening (Bro) en Ladder voor duurzame verstedelijking

Op 1 oktober 2012 is het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) gewijzigd en is de 'Ladder voor duurzame verstedelijking' hieraan toegevoegd. Overheden dienen op grond van het gewijzigde Bro nieuwe stedelijke ontwikkelingen te motiveren om tot een zorgvuldige ruimtelijke afweging en inpassing van die nieuwe ontwikkeling te komen. Een zorgvuldige benutting van de beschikbare ruimte voor verschillende functies vraagt om een goede onderbouwing van nut en noodzaak van een nieuwe stedelijke ruimtevraag en een zorgvuldige ruimtelijke inpassing van de nieuwe ontwikkeling.

De ladder voor duurzame verstedelijking is verankerd in artikel 3.1.6 van het Bro. Op 1 juli 2017 is het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) gewijzigd, waarbij een nieuwe Laddersystematiek geldt. In de nieuwe systematiek worden de huidige definities niet gewijzigd. Ten aanzien van de "treden" van de Ladder zijn er wel wijzigingen: in de nieuwe Ladder zijn de treden 1 en 2 samengevoegd en trede 3 is geschrapt, waardoor er geen sprake meer is van verschillende treden.

In artikel 1.1.1 Bro worden relevante begrippen gedefinieerd. Een woningbouwontwikkeling valt onder de definitie van stedelijke ontwikkeling als deze groter is dan 12 woningen. De Ladder stelt dat voldaan wordt aan de Ladder als de woningbouwontwikkeling voorziet in een behoefte en gepland is binnen bestaand stedelijk gebied.

Planspecifiek

Beoogde ontwikkeling houdt een afwijking van het toegestaan gebruik en de toevoeging van een paardenbak van 800 m² buiten het bouwvlak in het buitengebied. Het ruimtebeslag van de nieuwe ontwikkeling is groter dan 500 m² en kan daarmee benoemd worden als bedrijfsmatige 'stedelijke ontwikkeling'. Er vindt nieuw beslag op de ruimte plaats en daarom is er sprake van een 'nieuwe' stedelijke ontwikkeling. Echter, met een binnenplanse ontheffing is tevens mogelijk een buitenbak te realiseren aansluitend aan het bij het perceel behorende bouwvlak.

De bedrijfsactiviteiten op het perceel zijn gewijzigd van veeteelt naar paardenhouderij en paardenfokkerij. De voorgenomen ontwikkeling van de paardenbak is nodig om de nieuwe activiteiten de noodzakelijke ruimte te bieden. De nieuwe invulling paardenhouderij/paardenfokkerij is een toegestane vervolgfunctie van een volwaardig agrarisch bedrijf en sluit daarmee aan op de bestemming Agrarisch met Waarden.

De voorgenomen planontwikkeling vindt plaats buiten stedelijk gebied. Het betreft een toevoeging van een paardenbak aan een paardenhouderij. Vanwege milieutechnische redenen is het niet wenselijk dat deze ontwikkeling binnen stedelijk gebied plaatsvindt.

Het plan voorziet in een reële behoefte en vindt redelijkerwijs plaats buiten bestaand stedelijk gebied. Daarnaast wordt het bouwwerk aansluitend aan het bouwvlak aangelegd, zoals vereist in de binnenplanse afwijkmogelijkheid. Het plan voldoet hiermee aan de Ladder voor duurzame verstedelijking.

■ Provinciaal en Regionaal beleid

3.2.1 Omgevingsvisie NH2050 - Balans tussen economische groei en leefbaarheid

De Omgevingsvisie NH2050 – *“Balans tussen economische groei en leefbaarheid”* is de opvolger van de Structuurvisie 2040 uit 2010. De Omgevingsvisie is op 19-11-2018 door Provinciale Staten van de provincie Noord-Holland vastgesteld.

De Omgevingsvisie is een van de kerninstrumenten van de Omgevingswet. De Omgevingswet integreert een groot deel van de wetgeving op het gebied van ruimte, wonen, infrastructuur, milieu, natuur en water. De huidige wettelijk verplichte provinciale plannen (Structuurvisie, het Provinciaal Verkeer- en Vervoerplan, het Milieubeleidsplan en de Watervisie) komen te vervallen en gaan op in één integrale omgevingsvisie voor de fysieke leefomgeving met onderliggende programma's.

In de Omgevingsvisie legt de provincie vast welke provinciale belangen een rol spelen bij de ruimtelijke ordening. De visie dient als leidraad voor de manier waarop de ruimte zich de komende dertig jaar zou moeten ontwikkelen. De Omgevingsvisie NH2050 is in co-creatie tot stand gekomen met continue inbreng van een groot aantal partijen, professionals en inwoners.

Sturingsfilosofie

De provincie hanteert het principe 'lokaal wat kan, regionaal wat moet'. De opgave bepaalt het schaalniveau, de samenstelling van samenwerkende partijen en de tijdspanne. De provincie is terughoudend met het opstellen van regels.

Hoofdambitie

De hoofdambitie zoals die geformuleerd is in de Omgevingsvisie NH2050 is tot een balans te komen tussen economische groei en leefbaarheid. Een economisch vitale provincie draagt bij aan het welzijn, en een leefbare provincie draagt bij aan economische vitaliteit. Dit evenwicht staat ten dienste van duurzame ontwikkeling: toekomstige generaties moeten ook profiteren van de keuzes die gemaakt worden. De provincie zet met deze visie een richting uit om houvast te bieden naar de toekomst. Die richting bestaat uit het benoemen van een aantal bewegingen naar de toekomst, ontwikkelprincipes en waar nodig randvoorwaarden en regels.

In de visie zijn 5 bewegingen met ontwikkelprincipes beschreven voor de ontwikkeling van de leefomgeving.

1. Dynamisch schiereiland. Hierin is het benutten van de unieke ligging van Noord-Holland, te midden van water, leidend.
2. Metropool in ontwikkeling. Hierin wordt beschreven hoe de Metropoolregio Amsterdam steeds meer als één stad functioneert.
3. Sterke kernen, sterke regio's, gaat over de ontwikkeling van centrumgemeenten die de gehele regio waarin ze liggen vitaal houden.

4. Nieuwe energie, benut de economische kansen van de energietransitie.
5. Natuurlijk en vitaal landelijke omgeving, staan het ontwikkelen van natuurwaarden en een economisch duurzame agrarische sector centraal.

Planspecifiek

In de digitale versie van de Omgevingsvisie zijn diverse kaarten opgenomen gebaseerd op 'bewegingen voor ontwikkelingen': dynamisch schiereiland, metropool in ontwikkeling, sterke kernen & sterke regio's, nieuwe energie en natuurlijk & vitaal landelijke omgeving. Door in de interactieve kaart op het plangebied te klikken wordt aangegeven wat het relevante beleid is uit de Omgevingsvisie NH2050 voor het plangebied.

De beoogde ontwikkeling voorziet in een wijziging van het gebruik van veeteelt naar paardenfokkerij. Daarnaast zal een paardenbak gerealiseerd worden. De planontwikkeling leidt niet tot negatieve wijzigingen met betrekking tot de kwaliteit van de leefomgeving. Doordat paarden een lagere stikstofemissie hebben dan runderen, kan worden gesteld dat er een positief effect is op de omgeving. Daarmee wordt een deel van de ambities van de provincie op het vlak van vitale landelijke omgeving ingevuld.

3.2.2 Omgevingsverordening Noord-Holland

Op 22 oktober 2020 hebben de Provinciale Staten de Omgevingsverordening NH2020 vastgesteld. De Omgevingsverordening NH2020 geldt vanaf 17 november 2020 en vervangt alle bestaande verordeningen die betrekking hebben op de leefomgeving, zoals de Provinciale Ruimtelijke Verordening, de Provinciale Milieuverordening, de Waterverordeningen en de Wegenverordening..

In de Omgevingsverordening NH2020 zijn regels samengevoegd op het gebied van natuur, milieu, mobiliteit, erfgoed, ruimte en water. Hierdoor is het makkelijker geworden om te zien welke regels waar gelden.

De provincie wil met de omgevingsverordening ontwikkelingen, zoals woningbouw en de energietransitie, mogelijk maken en zet in op het beschermen van mooie en bijzondere gebieden in Noord-Holland. We zoeken naar een evenwichtige balans tussen economische groei en leefbaarheid. De belangrijkste belangrijke ambities voor Noord-Holland, zoals omschreven in de Omgevingsvisie, zijn verankerd in de nieuwe Omgevingsverordening Noord-Holland.

Planspecifiek

De Provinciale Ruimtelijke Verordening is middels een kaartviewer in te zien waardoor zichtbaar wordt welk beleid (welke artikelen) van toepassing zijn. Voor voorliggend plan zijn de relevante aanduidingen agrarische bedrijven (art 6.33), landelijk gebied (art 6.4), peilbesluit (art 6.84), bodemsanering (art 4.44) en gebiedswaarden wateroverlast (art 5.6). Dat aan de beleidsuitgangspunten voor kleinschalige ontwikkelingen in het landelijk gebied voldaan wordt is toegelicht in de voorgaande paragraaf. Daarnaast betreffen het algemeen geldende regels die in het volgende hoofdstuk over milieutechnische uitvoerbaarheid nader verantwoord worden.

De volgende gebiedsbepalingen zijn specifiek van toepassing op het plangebied:

- Bijzonder Provinciaal Landschap (BPL): Zeevang (art 6.46)
- Ganzenfoerageergebied (art 4.8)
- Stiltegebied (noordelijke helft plangebied)

De beoogde ontwikkeling betreft een wijziging van gebruik van veeteelt naar paardenfokkerij. Dit nieuwe gebruik sluit aan op het voorgaande agrarische gebruik. Er vinden geen significante veranderingen plaats die van invloed zouden kunnen zijn op de aanduidingen en gebiedsbepalingen. Daarnaast wordt de paardenbak aansluitend aan het bouwvlak gerealiseerd, waarbij er zo min mogelijk verlies is van landschap, natuur en uitzicht.

Vanuit de verordening volgen geen andere aanduidingen die randvoorwaarden geven voor het plan.

3.2.3 Regionale visie Waterland 2040

Het Intergemeentelijk Samenwerkingsorgaan Waterland (ISW) is een samenwerkingsverband van zeven Waterlandse gemeenten: Beemster, Edam-Volendam, Landsmeer, Purmerend, Waterland, Wormerland en Zeevang. Samen vormen deze gemeenten de regio Waterland. De regio Waterland heeft in 2009 de Regiovisie Waterland 2040 opgesteld. Het motto van de Regiovisie is: Vitaal met Karakter. De Regiovisie Waterland 2040 vormt de basis voor de gemeentelijke plannen. Tevens wordt hij gebruikt voor het inbrengen van de mening van de regio Waterland bij plannen van de Provincie Noord-Holland en die van de Stadsregio Amsterdam.

Volgens de visie dient de sociaaleconomische vitaliteit van de kernen te worden bewaakt. Hieraan dient het ruimtelijke beleid zoveel mogelijk bij te dragen, zonder het authentieke karakter van het landschap aan te tasten.

Planspecifiek

De beoogde planontwikkeling ziet toe op wijziging van gebruik veeteelt naar paardenfokkerij. De overgang van veeteelt naar paardenfokkerij draagt bij aan een lagere belasting van het milieu doordat paarden een lagere stikstofemissie hebben dan koeien. Het plan zorgt hiermee voor een toekomstbestendige landbouw.

■ Gemeentelijk beleid

3.3.1 Omgevingsvisie Edam-Volendam

De omgevingsvisie van de gemeente Edam-Volendam vormt het afwegingskader voor ruimtelijke ontwikkelingen en geeft aan waar welke functies wenselijk zijn en waar niet. In deze structuurvisie zijn de ambities genoemd die de gemeente nastreeft. Deze ambities luiden als volgt:

- Een goede leefomgeving in Edam-Volendam
- Duidelijke visie voor de toekomst van Edam-Volendam
- Ruimte voor initiatief

Deze ambities worden nog verder uitgewerkt.

Planspecifiek

De beoogde ontwikkeling betreft een wijziging in gebruik van veeteelt naar paardenfokkerij, waarbij eveneens een paardenbak gerealiseerd wordt. De ontwikkeling van een paardenbak schaadt de bestaande landschappelijke structuur en kwaliteit niet, maar sluit aan bij de agrarische omgeving. Deze ontwikkeling betreft een kleine wijziging die in overeenstemming met het gemeentelijk en provinciaal beleid uitgewerkt kan worden. Verwacht wordt dat het plan dan ook in overeenstemming is met de omgevingsvisie.

3.3.2 Bestemmingsplan Buitengebied 2012

Het vigerende bestemmingsplan voor de locatie is 'Dorpskernen 2016' en 'Buitengebied 2015' van de gemeente Edam-Volendam, beiden vastgesteld op 13 april 2017.

Hiernavolgend is een uitsnede van het vigerende bestemmingsplan weergegeven. De uitsnede toont dat het huidige toegestane gebruik Agrarisch met Waarden is. Daarnaast heeft het bouwperceel de dubbelbestemmingen Archeologie waarde 3 of 4 en het agrarische perceel Archeologie waarde 5.

Figuur 5. Uitsnede vigerend bestemmingsplan. (Bron: ruimtelijkeplannen.nl)

De gronden met de bestemming 'Agrarisch met waarden' zijn bestemd voor de uitoefening van volwaardige en reële veehouderijen en weidebedrijven, waarbij bouwwerken uitsluitend binnen het bouwvlak mogen worden opgericht.

Het gebruik van het perceel ten behoeven van de paardenhouderij en paardenfokkerij en ook de aanleg en het gebruik van buitenbakken ten behoeven van paardensport is in strijd met beide bestemmingsplannen.

Onderhavig plan betreft het afwijken van de bestemming van 'Agrarisch met waarden' ten behoeve van een paardenhouderij/paardenfokkerij. Met deze afwijking kan de paardenbak ten behoeve van de paardensport mogelijk worden gemaakt.

4 Milieutechnische uitvoerbaarheid

Een ruimtelijk plan moet voorzien in een goede ruimtelijke ordening, zoals de Wro ex art 3.1 stelt. De invulling van dit vereiste is in de jurisprudentie verder gepreciseerd. Onderstaand is per woon- en omgevingsaspect beoordeeld of en wat voor een wijziging er optreedt en of een goed woon- en leefklimaat voor zowel de omgeving als het plangebied zelf gegarandeerd is.

■ Bedrijven en milieuzonering

Een goede ruimtelijke ordening beoogt het voorkomen van voorzienbare hinder en gevaar door milieubelastende activiteiten. Door bij nieuwe ontwikkelingen voldoende afstand in acht te nemen tussen milieubelastende activiteiten (zoals bedrijven) en milieugevoelige functies (zoals woningen) worden hinder en gevaar voorkomen en wordt het bedrijven mogelijk gemaakt zich binnen aanvaardbare voorwaarden te vestigen. Er dient dus beoordeeld te worden:

1. Past de nieuwe functie in de omgeving?
2. Laat de omgeving de nieuwe functie toe?

Om dit gestandaardiseerd te kunnen beoordelen zijn in de VNG-brochure Bedrijven en Milieuzonering richtafstanden opgesteld. Deze afstanden geven voor gemiddelde bedrijfssituaties aan op welke afstand geen hinder is te verwachten. De meer verfijnde afstemming voor de voorkoming van milieuhinder vindt vervolgens plaats in het kader van de Wet milieubeheer.

Voor deze afstanden in de brochure geldt dat naast de factoren aard en omvang van het bedrijf deze mede afhankelijk zijn van de omgeving. Voor een rustige woonomgeving gelden andere afstanden (strengere eisen) dan voor andere gebieden, zoals drukke woonwijken, gemengde gebieden en landelijke gebieden. De betreffende VNG-publicatie vormt geen wettelijk kader. De in de publicatie opgenomen afstanden betreffen richtafstanden.

Planspecifiek

De beoogde ontwikkeling betreft het wijzigen van het gebruik van veeteelt naar paardenhouderij en paardenfokkerij en de realisatie van een paardenbak. Op basis van het vigerende bestemmingsplan is een agrarisch bedrijf reeds toegestaan. Een grondgebonden agrarisch bedrijf inclusief niet intensieve veeteelt (SBI-code 2008-0150) kent een milieucategorie van 3.2 en daarmee een aan te houden afstand naar gevoelige bestemmingen van 100 meter. De paardenfokkerij (SBI-code 2008-0143) die op de locatie wordt beoogd heeft een milieucategorie van 3.1 en daarmee aan te houden richtafstand naar gevoelige bestemmingen van 50 meter.

In de bestaande situatie heeft de locatie de bestemming 'agrarisch' en is verder omringd door wonen en of de agrarische bestemming. De kern Warder kan, gezien de diversiteit aan functies in het lint, aangemerkt worden als gemengd gebied waardoor er een lagere richtafstand aangehouden kan worden van 30m voor een paardenfokkerij.

Het gebruik van een paardenhouderij/paardenfokkerij kent een kleinere milieuhindercontour dan het reeds toegestane gebruik op basis van de bestemming. Door het wijzigen van het gebruik naar paardenfokkerij zullen er geen andere agrarische activiteiten meer ontplooid kunnen worden waardoor de feitelijke hinder minder zal zijn dan in de meest hinderlijk toegestane situatie. Het plan vormt dan ook planologisch gezien een verbetering van de milieuhinder voor omliggende functies.

Het nieuwe gebruik vormt geen grotere beperking voor de reeds aanwezige woonbestemmingen en omliggende bedrijven en kan daarmee ingepast worden.

Gezien bovenstaande kan worden gesteld dat het aspect bedrijven en milieuzonering geen belemmering vormt voor onderhavig plan.

Milieuvergunning

Een paardenfokkerij valt onder de algemene regels van het Activiteitenbesluit milieubeheer. Bij meer dan 51 paarden en pony's, waarbij de dieren in opfok (K2 en K4) niet meegeteld worden, moet een omgevingsvergunning beperkte milieutoets (OBM) aangevraagd worden. Bij meer dan 100 paarden is een omgevingsvergunning nodig (meer dan 100 K1 K3, waarbij de dieren in opfok (K2 en K4) niet meetellen).

In voorliggend plan worden er maximaal 25 volwassen paarden gehouden. Dit betekent dat er geen omgevingsvergunning beperkte milieutoets aangevraagd moet worden. In voorliggend bestemmingsplan wordt een functie mogelijk gemaakt die inpasbaar is.

■ **Geurhinder**

De Wet geurhinder en veehouderij is het toetsingskader voor het aspect geurhinder van dierenverblijven van veehouderijen. Met minimumafstanden en maximale waarden voor geurbelasting krijgen geurgevoelige objecten (zoals woningen) bescherming tegen overmatige geurhinder. Een gemeenteraad kan bij gemeentelijke verordening bepalen dat binnen een deel van het grondgebied van de gemeente andere waarden en andere afstanden van toepassing zijn.

Een geurgevoelig object is een gebouw dat bestemd is voor wonen of langdurig verblijf en zodanig gebruikt wordt. Het gaat in de van toepassing zijnde Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) om de verblijfsduur. De Wgv beschermt alleen mensen tegen langdurige blootstelling aan geurhinder.

Planspecifiek

De beoogde ontwikkeling houdt geen realisatie van een geurgevoelige bestemming in. De geurhinder van het bedrijf neemt af vanwege de wijziging van veeteelt (met geurzone van 100m) naar paardenfokkerij (met een geurzone van 50m). In verband met het beperken van geurhinder geldt een afstandsnorm van 50m ten opzichte van geurgevoelige objecten. De afstand van de stal ten opzichte van nabij liggende woningen is meer dan 50 meter. Het aspect agrarische geurhinder vormt geen belemmering voor voorliggend plan.

■ **Geluidhinder**

In het kader van een goede ruimtelijke ordening wordt ernaar gestreefd om de geluidhinder als gevolg van spoor-, wegverkeer of industrie te beperken. Op basis van de Wet geluidhinder (Wgh) zijn er normen gesteld tot welke maximale geluidsniveaus geluidgevoelige functies belast mogen worden. De Wgh geeft tevens aan in welke situaties middels onderzoek aangetoond moet worden of aan deze normen voldaan kan worden. Op basis van de Wet ruimtelijke ordening en bijbehorende jurisprudenties zijn aanvullende onderzoeksverplichtingen gesteld.

Planspecifiek

De beoogde functie agrarisch - paardenfokkerij betreft geen geluidgevoelige functie. Er hoeft dan ook niet onderzocht te worden of er sprake is van overschrijding van geluidsnormen en of er sprake is van een goed woon- en leefklimaat voor het aspect geluid.

Het aspect geluidhinder vormt dan ook geen belemmering voor voorliggend plan.

■ **Natuurbescherming**

Natuur is een gevoelige functie die beschermd moet worden tegen negatieve effecten. Per 1 januari 2017 geldt de Wet natuurbescherming. Deze wet vervangt de Natuurbeschermingswet 1998, de Flora- en faunawet en de Boswet. De nieuwe Wet natuurbescherming (Natuurwet) voorziet in vereenvoudigde regels ter bescherming van de natuur, in decentralisatie van bevoegdheden naar provincies en in een goede aansluiting op het omgevingsrecht. Er wordt beter aangesloten op de Europese regelgeving en

er wordt een duidelijker onderscheid gemaakt tussen soorten die Europees beschermd zijn en Nationaal beschermde soorten.

Met de Wet natuurbescherming komt de bevoegdheid voor het verlenen van ontheffingen en vrijstellingen bij ruimtelijke ingrepen in principe bij de provincies te liggen. Dit is conform het bestuursakkoord natuur waarin is aangegeven dat de decentralisatie van de taken en bevoegdheden op het vlak van de natuurwetgeving haar beslag zal krijgen in de Wet natuurbescherming. Provincies nemen hiermee de taak over die tot nu toe werd uitgevoerd door de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland (RVO.nl). Daarmee is de provincie bevoegd gezag voor de toetsing van werkzaamheden en activiteiten (hierna genoemd 'handelingen') bij Natura 2000-gebieden (de gebiedsbeschermingsbepalingen) en dier- en plantensoorten (de soortenbeschermingsbepalingen). Alleen bij ruimtelijke ingrepen waarmee grote nationale belangen zijn gemoeid, blijft het Rijk bevoegd gezag.

4.4.1 Gebied- en soortbescherming

In het kader van een goede ruimtelijke ordening moet bepaald worden of een plan geen nadelige effecten heeft voor beschermde plant- en diersoorten in en nabij het plangebied. Indien de ontwikkeling verstoring of uitroeiing van beschermde soorten kan inhouden dient onderzocht te worden of eventuele soorten aanwezig zijn. Wanneer dit het geval is moet tevens aangetoond worden middels welke ingrepen deze verstoring voorkomen wordt dan wel gecompenseerd.

Nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen kunnen (extern) effect hebben op nabijgelegen natuurgebieden. De gebiedsbescherming in de Natuurbeschermingswet vindt plaats via de Natura 2000-gebieden met Vogel- en Habitatrichtlijngebieden. Daarnaast zijn de provincies verantwoordelijk voor het Natuurnetwerk Nederland (NNN). Dit is de vroegere Ecologische Hoofdstructuur (EHS). Het netwerk moet natuurgebieden beter verbinden met elkaar en met het omringende agrarische gebied.

In het Natuurnetwerk Nederland liggen bestaande natuurgebieden (waaronder de 20 Nationale Parken) en nieuwe natuurgebieden, landbouwgebieden beheerd volgens agrarisch natuurbeheer, alle Natura 2000-gebieden en alle grote wateren van Nederland (meren, rivieren, de kustzone van de Noordzee en de Waddenzee).

Planspecifiek

De beoogde ontwikkeling voorziet in een wijziging van het gebruik van veeteelt naar paardenfokkerij. Daarnaast voorziet de wijziging in het mogelijk maken van een paardenbak in een weiland naast het bouwvlak. Verwacht wordt dat er geen beschermde soorten benadeeld worden door de ontwikkeling. Een verkennend ecologisch onderzoek is dan ook niet noodzakelijk.

Het aspect Gebieds- en soortbescherming vormt geen belemmering voor voorliggend plan.

4.4.2 Stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden

Op 15 juni 2015 is het Programma Aanpak Stikstof (PAS) vastgesteld. Het PAS bevat maatregelen die leiden tot een afname van stikstofdepositie en maatregelen die leiden tot een versterking van de natuurwaarden in de Natura 2000-gebieden. Een gedeelte van de toekomstige afname van stikstofdepositie kan vervolgens worden opgevuld door economische activiteiten die leiden tot een toename van stikstofdepositie. In de praktijk blijkt echter dat de afname van stikstofdepositie als gevolg van de maatregelen niet gegarandeerd kan worden. Daarom heeft op 29 mei 2019 de Raad van State een uitspraak gedaan waarin de Raad oordeelt dat het PAS niet als basis voor toestemming voor activiteiten mag worden gebruikt.

Het uitgangspunt is sindsdien nog steeds dat voor nieuwe initiatieven aangetoond moet worden dat er geen significant negatieve effecten op Natura 2000-gebieden als gevolg van stikstofemissies en -deposities ontstaan als gevolg van het initiatief. Het instrument waarmee de stikstof berekend kan worden is de AERIUS Calculator (update oktober 2020).

Op 9 maart 2021 is de Speedwet Stikstof aangenomen. Onderdeel van deze wet stelt dat voor ruimtelijke ontwikkelingen alleen de gebruiksfase hoeft worden meegenomen, indien de stikstofuitstoot in de sloop-, bouw- en aanlegfase tijdelijk en beperkt is.

Planspecifiek

De beoogde ontwikkeling voorziet in een wijziging in het gebruik van veeteelt naar paardenfokkerij. In het oude gebruik werden er 50 koeien gehouden die vervangen worden door maximaal 25 paarden in het nieuwe gebruik. Aangezien paarden minder stikstofemissie hebben dan koeien en het aantal dieren afneemt, neemt de stikstofdepositie af. Daarnaast wordt er nog wat jongvee en schapen gehouden, maar daar wijzigt niks in gebruik. Daarnaast wordt uitgegaan dat de aanleg van de paardenbak een zeer tijdelijke, beperkte uitstoot geeft en niet meegenomen hoeft te worden vanwege het Besluit behorende bij de Stikstofwet.

Het aspect Stikstofdepositie vormt geen belemmering voor voorliggend plan.

■ Erfgoed

Het archeologisch en cultuurhistorisch erfgoed wordt binnen Nederland als waardevol beschouwd. De Erfgoedwet, vastgesteld in 2016, regelt op welke wijze omgegaan dient te worden met archeologisch erfgoed in Nederland.

In 1992 ondertekende Nederland mede het zogenaamde Verdrag van Valetta (Malta). Dit verdrag heeft als doel de bescherming van het archeologisch erfgoed van Europa te bevorderen. In Nederland heeft dit geleid tot een herziening van de toenmalige Monumentenwet 1988 alsmede een aanvulling op of wijziging van bepaalde artikelen in enkele andere wetten. Deze Wijzigingswet is beter bekend als de Wet op de Archeologische Monumentenzorg (WAMZ), die op 1 september 2007 van kracht werd. Vanaf de inwerkingtreding van deze (wijzigings-)wet zijn gemeenten verplicht rekening te houden met archeologische waarden in de bestemmingsplannen.

Deze wetten zijn vervangen door de Erfgoedwet, echter overgangsrecht in de Erfgoedwet regelt dat bepaalde bepalingen uit de Monumentenwet (die dus niet in de Erfgoedwet staan) nog van kracht zijn tot de Omgevingswet van kracht is.

Planspecifiek

Monumentale bouwwerken en beschermd zicht

Er is geen sprake van monumentale bouwwerken die gewijzigd of gesloopt worden of beschermd zicht dat invloed ondervindt van voorgenomen ontwikkeling.

Archeologie

Het plangebied heeft de dubbelbestemming Archeologie waarde 3 en 4 (en 5 buiten het bouwvlak op de agrarische gronden). Voorgenomen ontwikkeling betreft slechts het wijzigen van gebruik. Daarnaast zal een paardenbak aangelegd worden op de agrarische gronden met archeologie waarde 5. Er zullen geen werkzaamheden plaatsvinden waarbij de ondergrond te diep geroerd zal worden.

Cultuurhistorische en landschappelijke waarden

Het plangebied maakt deel uit van landschap dat is aangemerkt met cultuurhistorische en/of landschappelijke waarden die beschermd dienen te worden. Zoals benoemd in de paragraaf Provinciaal Beleid maakt het plangebied deel uit van het provinciale landschap Zeevang. Er vinden in voorliggend plan geen ontwikkelingen plaats die de landschappelijke agrarische waarden zouden kunnen aantasten.

Het aspect Erfgoed vormt geen belemmering voor voorliggend plan.

■ Bodemkwaliteit

Het is wettelijk geregeld (Wbb en bouwverordening) dat bouw pas kan plaatsvinden als de bodem geschikt is (of geschikt is gemaakt) voor het beoogde doel. Een nieuwe bestemming mag pas worden

opgenomen, als is aangetoond dat de bodem geschikt (of geschikt te maken) is voor de nieuwe of aangepaste bestemming. Indien sprake is van een verdachte locatie dient onderzocht te worden in welke mate de bodem verontreinigd is en wat voor gevolgen een eventuele bodemverontreiniging heeft voor de uitvoerbaarheid van het plan.

Planspecifiek

Door de beoogde ontwikkeling vindt er een wijziging plaats van veeteelt naar paardenfokkerij, waarbij de eisen aan de bodem vergelijkbaar zijn. Er hoeft dan ook niet aangetoond te worden of de bodem geschikt is voor het beoogde gebruik. Een verkennend bodemonderzoek is dan ook niet noodzakelijk.

Gezien de bovenstaande vormt het aspect Bodem geen beletsel voor dit plan.

■ **Luchtkwaliteit**

Het toetsingskader voor luchtkwaliteit wordt gevormd door de Wet milieubeheer luchtkwaliteitseisen (ook wel Wet luchtkwaliteit genoemd, Wlk). De Wlk bevat grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide en stikstofoxiden, fijn stof, lood, koolmonoxide en benzeen. Hierbij zijn in de ruimtelijke ordeningspraktijk langs wegen vooral de grenswaarden voor stikstofdioxide (jaargemiddelde) en fijn stof (jaar- en daggemiddelde) van belang. De grenswaarden van de laatstgenoemde stoffen zijn in onderstaande tabel weergegeven.

Stof	Toetsing van	Grenswaarde	Advieswaarde (WHO)
Stikstofdioxide (NO ₂)	jaargemiddelde concentratie	40 µg / m ³	40 µg / m ³
	Uurgemiddelde (mag max. 18 keer per jaar worden overschreden)	200 µg / m ³	
Fijn stof (PM ₁₀)	jaargemiddelde concentratie	40 µg / m ³	20 µg / m ³
	24-gemiddelde concentratie (mag max. 35 keer per jaar worden overschreden)	50 µg / m ³	
Fijn stof (PM _{2,5})	jaargemiddelde concentratie	25 µg / m ³	10 µg / m ³

In het kader van een goede ruimtelijke ordening wordt bij het opstellen van ruimtelijke plannen, uit oogpunt van de bescherming van de gezondheid van de mens, rekening gehouden met de luchtkwaliteit. In het Besluit NIBM (Niet in Betekenende Mate) en de bijbehorende regeling is exact bepaald in welke gevallen een project vanwege de beperkte gevolgen voor de luchtkwaliteit niet aan de grenswaarden hoeft te worden getoetst. Dit kan het geval zijn wanneer een project een effect heeft van minder dan 3% van de jaargemiddelde grenswaarde NO₂ en PM₁₀.

Planspecifiek

Een plan voldoet in de regel aan het NIBM-criterium als het minder dan 1.500 woningen betreft dan wel als er sprake is van een BVO van maximaal 100.000 m². De beoogde ontwikkeling voorziet in het wijzigen van gebruik van veeteelt naar paardenfokkerij, waardoor tevens de realisatie van een paardenbak mogelijk wordt gemaakt. Er is geen extra verkeer als gevolg van het plan en geen toenemend effect op de luchtkwaliteit.

Gelet op het bovenstaande vormt de algemene luchtkwaliteit geen beletsel voor dit plan.

■ **Externe Veiligheid**

Sommige activiteiten brengen risico's op zware ongevallen met mogelijk grote gevolgen voor de omgeving met zich mee. Externe veiligheid richt zich op het beheersen van deze risico's. Het gaat daarbij om onder meer de productie, opslag, transport en het gebruik van gevaarlijke stoffen. Dergelijke

activiteiten kunnen een beperking opleggen aan de omgeving. Door voldoende afstand tot de risicovolle activiteiten aan te houden kan voldaan worden aan de normen. Aan de andere kant is de ruimte schaars en het rijksbeleid erop gericht de schaarse ruimte zo efficiënt mogelijk te benutten. Het ruimtelijk beleid en het externe veiligheidsbeleid moeten dus goed worden afgestemd. De wetgeving rond externe veiligheid richt zich op de volgende risico's:

- risicovolle (Bevi-)inrichtingen; (*Bevi staat voor Besluit externe veiligheid inrichtingen*)
- vervoer gevaarlijke stoffen door buisleidingen;
- vervoer gevaarlijke stoffen over weg, water of spoor.

Daarnaast wordt er in de wetgeving onderscheid gemaakt tussen de begrippen kwetsbaar en beperkt kwetsbaar en plaatsgebonden risico en groepsrisico. Deze begrippen worden hieronder toegelicht.

Kwetsbaar en beperkt kwetsbaar

Kwetsbaar zijn onder meer woningen, onderwijs- en gezondheidsinstellingen, en kinderopvang- en dagverblijven, en grote kantoorgebouwen (>1500 m²). Beperkt kwetsbaar zijn onder meer kleine kantoren, winkels, horeca en parkeerterreinen. De volledige lijst wat onder (beperkt) kwetsbaar wordt verstaan is in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) opgenomen.

Plaatsgebonden risico en groepsrisico

Het plaatsgebonden risico wordt uitgedrukt in een contour van 10⁻⁶ als grenswaarde. Het realiseren van kwetsbare objecten binnen deze contour is niet toegestaan. Het realiseren van beperkt kwetsbare objecten binnen deze contour is in principe ook niet toegestaan. Echter, voor beperkte kwetsbare objecten is deze 10⁻⁶ contour een richtwaarde. Mits goed gemotiveerd kan worden afgeweken van deze waarde tot de 10⁻⁵ contour.

Bij groepsrisico is niet een contour bepalend, maar het aantal mensen dat zich gedurende een bepaalde periode binnen de effectafstand van een risicovolle activiteit ophoudt. Bij groepsrisico wordt gewerkt met een oriëntatiewaarde en niet met een grenswaarde. Hoe meer mensen dicht op de bron zijn bij een bepaalde calamiteit, hoe groter het effect. Het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi) stelt dat bij elk bestemmingsplan, waar een relevant groepsrisico aanwezig is, dit risico moet worden verantwoord, ook wanneer dit onder de oriëntatiewaarde ligt. Hierbij geldt hoe hoger het groepsrisico des te zwaarder de verantwoording is.

Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi)

Voor (de omgeving van) de meest risicovolle bedrijven is het 'Besluit externe veiligheid inrichtingen' (Bevi) van belang. Het Bevi legt veiligheidsnormen op aan bedrijven die een risico vormen voor mensen buiten de inrichting. Het Bevi is opgesteld om de risico's, waaraan burgers in hun leefomgeving worden blootgesteld vanwege risicovolle bedrijven, te beperken. Het besluit heeft tot doel zowel individuele als groepen burgers een minimaal (aanvaard) beschermingsniveau te bieden. Via een bijhorende ministeriële regeling (Revi) worden diverse veiligheidsafstanden tot kwetsbare en beperkt kwetsbare objecten gegeven. Aanvullend op het Bevi zijn in het Vuurwerkbesluit en het Activiteitenbesluit (Besluit algemene regels inrichtingen milieubeheer) veiligheidsafstanden genoemd die rond minder risicovolle inrichtingen moeten worden aangehouden.

Het Bevi is gericht aan het bevoegd gezag inzake de Wet milieubeheer en de Wet ruimtelijke ordening en heeft onder meer tot doel om bij nieuwe situaties toetsing aan de risiconormen te waarborgen. Voor de toepassing van het Bevi, wordt een nieuw ruimtelijk besluit gezien als een nieuwe situatie.

Vervoer van gevaarlijke stoffen over weg, water of spoor

Het toetsingskader voor het onderdeel transportroutes gevaarlijke stoffen is het Besluit transportroutes externe veiligheid (Btev). Dit besluit is op 1 april 2015 in werking getreden. Bepaald moet worden of binnen de invloedsfeer van deze transportassen gevoelige functies mogelijk zijn. Hierbij wordt onderscheid gemaakt in plaatsgebonden risico en groepsrisico. Voor sommige transportassen wordt rekening gehouden met het Plasbrandaandachtsgebied (PAG). Het PAG is het gebied tot 30 meter van

de transportas waarin, bij de realisering van kwetsbare objecten, rekening dient te worden gehouden met de effecten van een plasbrand.

Transport van gevaarlijke stoffen door buisleidingen

Het Besluit externe veiligheid buisleidingen (Bevb) en de bijbehorende Regeling externe veiligheid buisleidingen (Revb) zijn op 1 januari 2011 in werking getreden. Het Bevb regelt onder andere welke veiligheidsafstanden moeten worden aangehouden rond buisleidingen met gevaarlijke stoffen. Op basis van het Bevb wordt het voor gemeenten verplicht om bij de vaststelling van een bestemmingsplan, op basis waarvan de aanleg van een buisleiding of een kwetsbaar object of een risicoverhogend object mogelijk is, de grenswaarde voor het PR in acht te nemen en het GR te verantwoorden. Het Bevb vervangt hiermee de circulaires Zonering langs hogedruk aardgasleidingen (1984) en Zonering langs transportleidingen voor brandbare vloeistoffen (1991).

Planspecifiek

Om te beoordelen of er risico's Externe Veiligheidsrisico's zijn, is de risicokaart van de provincie geraadpleegd. De risicokaart toont dat er geen Bevi-inrichtingen, transportroutes gevaarlijke stoffen en buisleidingen aanwezig zijn nabij het plangebied. Het plan ligt niet binnen plaatsgebonden risicocontouren van risicobronnen.

Figuur 6. Risicokaart van de provincie. Plangebied nabij blauw punt.

Bestrijdbaarheid van de omvang van een ramp of zwaar ongeval

Bij een calamiteit, waarbij toxische stoffen (kunnen) vrijkomen, zal de brandweer inzetten op het beperken of voorkomen van effecten. Deze inzet zal voornamelijk plaatsvinden bij de bron. De brandweer richt zich dan niet direct op het bestrijden van effecten in of nabij het plangebied. De mogelijkheden voor bestrijdbaarheid worden daarom niet verder in beschouwing genomen.

Mogelijkheden tot zelfredzaamheid

Bij een calamiteit, waarbij toxische stoffen (kunnen) vrijkomen, is het belangrijk dat de aanwezigen in het plangebied worden geïnformeerd hoe te handelen bij dat incident. Hiervoor wordt gebruik gemaakt van de zogenaamde waarschuwings- en alarmeringspalen (WAS-palen) of NL-alert. Bij het genoemde incidentscenario is het advies om te schuilen in een gebouw en de ramen, deuren en ventilatieopeningen te sluiten. In het plangebied zijn voldoende mogelijkheden aanwezig om dit advies tijdig op te volgen.

Gezien bovenstaande conclusies zijn van uit het aspect Externe veiligheid geen aanvullende randvoorwaarden van toepassing op het plan. Het aspect Externe Veiligheid vormt geen belemmering voor het plan.

■ Waterbeheer

Het aspect water is van groot belang binnen de ruimtelijke ordening. Door verstandig om te gaan met het water kan verdroging en wateroverlast (waaronder ook risico van overstromingen e.d.) voorkomen worden en de kwaliteit van het water hoog gehouden worden.

Op Rijksniveau en Europees niveau zijn de laatste jaren veel plannen en wetten gemaakt met betrekking tot water. De belangrijkste hiervan zijn het Waterbeleid voor de 21^e eeuw, de Waterwet en het Nationaal Waterplan.

Waterbeleid voor de 21^e eeuw

De Commissie Waterbeheer 21ste eeuw heeft in augustus 2000 advies uitgebracht over het toekomstige waterbeleid in Nederland. De adviezen van de commissie staan in het rapport 'Anders omgaan met water, Waterbeleid voor de 21ste eeuw' (WB21). De kern van het rapport WB21 is dat water de ruimte moet krijgen, voordat het die ruimte zelf neemt. In het Waterbeleid voor de 21^e eeuw worden twee principes (drietrapsstrategieën) voor duurzaam waterbeheer geïntroduceerd:

- vasthouden, bergen en afvoeren: dit houdt in dat overtollig water zoveel mogelijk bovenstrooms wordt vastgehouden in de bodem en in het oppervlaktewater. Vervolgens wordt zo nodig het water tijdelijk geborgen in bergingsgebieden en pas als vasthouden en bergen te weinig opleveren wordt het water afgevoerd.
- schoonhouden, scheiden en zuiveren: hier gaat het erom dat het water zoveel mogelijk schoon wordt gehouden. Vervolgens worden schoon en vuil water zoveel mogelijk gescheiden en als laatste komt het zuiveren van verontreinigd water aan het bod.

Waterwet

Centraal in de Waterwet staat een integraal waterbeheer op basis van de 'watersysteembenadering'. Deze benadering gaat uit van het geheel van relaties binnen watersystemen. Denk hierbij aan de relaties tussen waterkwaliteit, -kwantiteit, oppervlakte- en grondwater, maar ook aan de samenhang tussen water, grondgebruik en watergebruikers.

Het doel van de waterwet is het integreren van acht bestaande wetten voor waterbeheer. Door middel van één watervergunning regelt de wet het beheer van oppervlaktewater en grondwater en de juridische implementatie van Europese richtlijnen, waaronder de Kaderrichtlijn Water. Via de Waterwet gelden verschillende algemene regels. Niet alles is onder algemene regels te vangen en daarom is er de integrale watervergunning. In deze integrale watervergunning zijn zes vergunningen uit eerdere wetten (inclusief keurvergunning) opgegaan in één aparte watervergunning.

Nationaal Waterplan

Op basis van de Waterwet is het Nationaal Waterplan vastgesteld door het kabinet. Het Nationaal Waterplan geeft op hoofdlijnen aan welk beleid het Rijk in de periode 2016-2021 voert om te komen tot een duurzaam waterbeheer. Het Nationaal Waterplan richt zich op bescherming tegen overstromingen, beschikbaarheid van voldoende en schoon water en de diverse vormen van gebruik van water. Het geeft maatregelen die in de periode 2016-2021 genomen moeten worden om Nederland ook voor toekomstige generaties veilig en leefbaar te houden en de kansen die water biedt te benutten.

Waterschap Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier

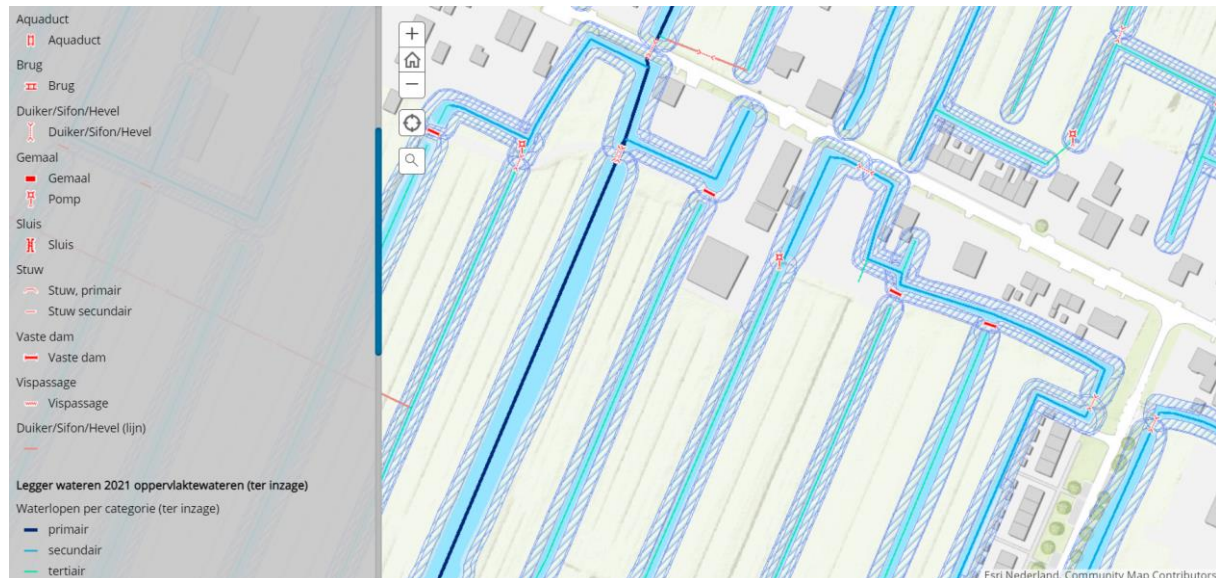
Het beleid van Waterschap Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier (HHNK) is vastgelegd in het Waterprogramma 2016-2021. In dit plan zijn beleid en wetgeving van hogere overheden en van HHNK zelf nader uitgewerkt. Hoofddoel van het plan is om het beheergebied klimaatbestendig te maken, toegespitst op de thema's waterveiligheid, wateroverlast, watertekort, schoon en gezond water en crisisbeheersing.

Planspecifiek

Watersysteem

Onderstaand is een uitsnede van de legger van het waterschap ingevoegd. Het plangebied grenst aan secundaire en tertiaire waterlopen waarbij het onderhoud met name voor de aanliggende eigenaar is. Voorgenomen planontwikkeling houdt de wijziging van gebruik in en de realisatie van een paardenbak. De ontwikkeling heeft geen gevolgen voor het onderhoud van watergangen en/of waterkeringen.

Figuur 7. Legger oppervlaktewater. Plangebied globaal aangeduid met rood kader.

Verder vinden er geen ontwikkelingen plaats die invloed hebben op de riolering of afwatering op het perceel. De paardenbak die aangelegd wordt in het weiland naast het bouwvlak leidt niet tot toename van verharding aangezien de bak gevuld is met zand.

Gezien bovenstaande vormt het aspect water geen belemmering voor onderhavig plan.

Verkeer en parkeren

Onderdeel van een goede ruimtelijke ordening is het effect van een beoogd nieuw project op de verkeersstructuur en het parkeren in en rondom het plangebied.

Planspecifiek

De beoogde ontwikkeling voorziet in het wijzigen van gebruik van veeteelt naar paardenfokkerij. De agrarische activiteiten in de toekomstige situatie verschillen niet wezenlijk van de huidige situatie. Door voorgenomen ontwikkeling vindt er geen toename van verkeer plaats of een toegenomen vraag naar parkeermogelijkheden. Daarnaast is er op het perceel voldoende parkeerruimte voor zowel eigen voertuigen als bezoekers.

Het aspect verkeer en parkeren vormt daarom geen belemmering voor onderhavig plan.

5 Maatschappelijke en economische uitvoerbaarheid

Naast ruimtelijke uitvoerbaarheid wordt de beoogde ontwikkeling van het plangebied ook getoetst aan economische en maatschappelijke uitvoerbaarheid.

■ Economische uitvoerbaarheid

Op grond van de Grondexploitatiewet dient een exploitatieplan te worden vastgesteld bij het vaststellen van het bestemmingsplan of ander ruimtelijk plan, tenzij de economische uitvoerbaarheid anderszins is gegarandeerd.

De procedurekosten voor het plan worden middels de gemeentelijke legeskosten op initiatiefnemer verhaald. Vanuit het plan vloeien geen overige kosten of risico's voort die voor rekening van de gemeente zijn. De economische uitvoerbaarheid van het plan is daarmee verzekerd.

■ Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Voor het plan wordt de standaard omgevingsvergunningsprocedure gevolgd op basis van de Wabo. Tijdens deze procedure kunnen belanghebbenden inhoudelijk reageren op het plan. Door het doorlopen van de procedure wordt voldaan aan de wettelijke verplichting voor de gemeente om belanghebbenden te horen.

Gezien de kleinschaligheid van het plan worden bezwaren op het plan als zeer beperkt gezien. Aanvullende inspraakprocedures zijn dan ook niet noodzakelijk.

